

Republika Hrvatska
Općinski sud u Slavonskom Brodu
Trg pobjede 15
Slavonski Brod

Poslovni broj P-257/2025-9

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Općinski sud u Slavonskom Brodu, po sutkinji Mirandi Gavrić Jularić, u pravnoj stvari tužitelja ROBERTA SAJFERTA, OIB: 11763277153, iz Slavonskog Broda, Dombovićeve 14, zastupanog po punomoćnici Andrijani Bošnjak Milić, odvjetnici u Slavonskom Brodu, protiv tuženika ZAGREBAČKA BANKA d.d., OIB: 92963223473, Zagreb, Trg bana Josipa Jelačića 10, zastupanog po punomoćnicima iz Odvjetničkog društva Metelko, Knežević & Partneri d.o.o. iz Zagreba, radi utvrđenja ništetnosti i isplate, nakon održane glavne i javne rasprave dana 10. lipnja 2026. godine u nazočnosti tužitelja osobno uz punomoćnicu, te zamjenika punomoćnika tuženika, a presude javno objavljene dana 13. srpnja 2026. godine

p r e s u d i o j e

I. Utvrđuju se ništetnim odredbe čl. 2. Ugovora o namjenskom kreditu broj: 3208424221 od 15. veljače 2007. godine sklopljenog između tuženika ZAGREBAČKA BANKA d.d., Zagreb, OIB: 92963223473 kao kreditora i tužitelja ROBERTA SAJFERTA, Slavonski Brod, OIB: 11763277153 u dijelu kojem je ugovorena obveza plaćanja svih naknada i troškova u skladu s Odlukom o Tarifi naknada za usluge Kreditora.

II. Nalaže se tuženiku ZAGREBAČKA BANKA d.d., Zagreb, OIB: 92963223473 da tužitelju ROBERTU SAJFERTU, Slavonski Brod, OIB: 11763277153 isplati iznos od 575,95 € sa zakonskim zateznim kamatama koje u razdoblju od 23. listopada 2008. godine do 31. lipnja 2015. godine teku u visini eskontne stope HNB koja je vrijedila zadnjeg dana polugodišta koje prethodi tekućem polugodištu uvećanoj za 5%-tnih poena, od 01. kolovoza 2015. godine do 31.12.2022. godine po stopi koja se određuje za svako polugodište, uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za 3%-tna poena, od 1. siječnja 2023. godine do 29. prosinca 2023. godine po stopi zatezne kamate koja se određuje za svako polugodište uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije

refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta uvećanoj za tri postotna poena, a od 30.12.2023. godine do isplate po stopi zateznih kamata koja se određuje za svako polugodište uvećanjem referentne stope za tri postotna poena, koja je za prvo polugodište na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište na dan 1. srpnja te godine, koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja ili granične kamatne stope proizašle iz natječajnih postupaka za varijabilnu stopu za posljednje glavne operacije refinanciranja Europske središnje banke tekućom i to na iznose kako slijedi:

- 342,36 € od 01. ožujka 2007. godine do isplate
- 233,59 € od 13. srpnja 2011. godine do isplate, u roku od 15 dana.

III. Nalaže se tuženiku ZAGREBAČKA BANKA d.d., Zagreb, OIB: 92963223473 da tužitelju ROBERTU SAJFERTU, Slavonski Brod, OIB: 11763277153 naknadi troškove parničnog postupka u iznosu od 976,54 € zajedno sa zakonskom zateznom kamatom po stopi zateznih kamata koja se određuje za svako polugodište uvećanjem referentne stope za tri postotna poena, koja je za prvo polugodište na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište na dan 1. srpnja te godine, koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja ili granične kamatne stope proizašle iz natječajnih postupaka za varijabilnu stopu za posljednje glavne operacije refinanciranja Europske središnje banke, a koja teče od presuđenja pa do isplate, u roku od 15 dana.

Obrazloženje

1. Tužitelj u tužbi navodi da je s tuženikom 15. veljače 2007. sklopio Ugovor o kreditu br. 3208424221 na iznos od 81.300,00 CHF. Odredbom čl. 2. Ugovora tužitelj se obvezao platiti sve naknade sukladno Odluci o Tarifi naknada tuženika. Tužitelj ističe da mu je 28. veljače 2007. naplaćena ulazna naknada u iznosu od 2.579,48 kuna (342,36 EUR), a 12. srpnja 2011. i naknada za uvećanu otplatu kredita (izlazna naknada) u iznosu od 1.760,00 kuna (233,59 EUR). Tužitelj navodi da o spornoj odredbi nije mogao pregovarati jer je ugovor bio unaprijed sastavljen na tipskom obrascu, a odredba ne sadrži podatke o stvarno pruženim uslugama. Smatra da takva odredba uzrokuje značajnu neravnotežu u pravima i obvezama na štetu potrošača, suprotno načelu savjesnosti i poštenja, te je stoga nepoštena i ništetna prema Zakonu o zaštiti potrošača (ZZP/03) i Zakonu o obveznim odnosima (ZOO).
2. Tuženik u odgovoru na tužbu u cijelosti osporava osnovanost tužbe. Ističe da tužitelj nije dokazao status potrošača niti da se kreditom koristio u potrošačke svrhe. Navodi da je sporna odredba jasna, lako uočljiva i razumljiva, te da je tužitelj o obvezi plaćanja naknade bio informiran tijekom pregovora i kroz Tarifu naknada koja mu je bila na raspolaganju. Tuženik tvrdi da naknada za obradu kredita pokriva stvarne troškove poput rada djelatnika, IT sustava, poštarine i regulatornih troškova. Poziva se na praksu Suda EU (C-621/17) prema kojoj banka nije dužna detaljno navesti strukturu troškova. Konačno, tuženik ističe prigovor zastare potraživanja jer je od naplate proteklo više od 14 godina, te osporava pravo na zatezne kamate od dana naplate smatrajući se savjesnim stjecateljem.
3. Tužitelj u podnesku od 30. rujna 2025. navodi da prigovor zastare nije osnovan jer zastara restitucijskog zahtjeva kod ništetnosti počinje teći tek od

dana pravomoćnosti sudske odluke, pozivajući se na zaključak Vrhovnog suda RH (Su-IV-47/2020). Ponavlja da sporna naknada ne predstavlja glavni predmet ugovora i da teret dokaza o pojedinačnom pregovaranju leži na banci.

4. Tuženik u podnesku od 20. travnja 2026. ustraje kod prigovora zastare, smatrajući da se na restitucijske zahtjeve trebaju primijeniti opći zastarni rokovi radi pravne sigurnosti, te citira pravnu teoriju i radove koji kritiziraju aktualni stav VSRH. Podredno ističe da kamate mogu teći najranije od podnošenja tužbe.
5. Tijekom postupka nesporno je među strankama da je sklopljen predmetni Ugovor o kreditu 15. veljače 2007., da isti sadrži spornu odredbu članka 2. o naknadama prema Tarifi te da su tužitelju naplaćeni iznosi od 2.579,48 HRK (ulazna) i 1.760,00 HRK (izlazna naknada). Sporno je ima li tužitelj status potrošača, je li se o spornoj odredbi pojedinačno pregovaralo, je li ista transparentna i poštena te je li nastupila zastara potraživanja.
6. U provedenom dokaznom postupku sud je izvršio uvid i pročitao isprave i to: Ugovor o namjenskom kreditu br. 3208424221 od 15. veljače 2007., Solemnizaciju privatne isprave OV-4743/2007 od 19. veljače 2007., dopis tuženika o visini naplaćenih naknada od 17. travnja 2025., promet po kreditu, Izvadak iz Upute službenicima, te je saslušan tužitelj kao stranka u postupku.
7. Tužitelj Robert Sajfert u svom je iskazu naveo da je kredit podigao krajem 2007. radi izgradnje obiteljske kuće. Izjavio je da s odredbama o ulaznoj naknadi nije bio posebno upoznat niti mu je tko objasnio kolika će ona biti, već mu je ugovor ponuđen pripremljen te ga je on samo potpisao. Naglasio je da u fazi pregovora uopće nije mogao utjecati na odredbe ugovora, već je na temelju ranijeg iskustva pretpostavljao da pregovaranje nije moguće ("uzmi ili ostavi"). Naveo je da mu je naknada naplaćena odmah po realizaciji kredita, ali da mu nikada nije predložena struktura tog troška.
8. Uvidom u Ugovor o namjenskom kreditu broj: 3208424221 od 15. veljače 2007. godine, sud je utvrdio da je tužitelj kao korisnik kredita s tuženikom ugovorio iznos od 81.300,00 CHF u protuvrijednosti kuna prema srednjem tečaju HNB-a na dan isplate. Poseban naglasak stavljen je na odredbu članka 2. predmetnog Ugovora kojom se tužitelj obvezao tuženiku platiti sve naknade i troškove u skladu s Odlukom o Tarifi naknada za usluge Kreditora. Iz sadržaja ugovora razvidno je da se radi o tipskoj ispravi na koju tužitelj kao potrošač nije mogao pojedinačno utjecati u pogledu navedenih naknada.
9. Uvidom u dopis tuženika od 17. travnja 2025. godine (Ur broj: 279/25), sud je utvrdio točne datume i iznose naknada koje je banka naplatila tužitelju. Prema ovoj potvrdi, tuženik je 28. veljače 2007. godine naplatio naknadu za obradu kreditnog zahtjeva u iznosu od 2.579,48 HRK, dok je 12. srpnja 2011. godine naplaćena naknada za uvećanu otplatu kredita u iznosu od 1.760,00 HRK. Preračunom navedenih iznosa primjenom fiksnog tečaja konverzije, sud je potvrdio da ukupno potraživanje tužitelja s osnove restitucije iznosi 575,95 EUR, što odgovara visini postavljenog kondemnatornog zahtjeva.
10. Uvidom u Izvadak iz Upute službenicima za odobravanje kredita građanima - osnovna uputa, sud je utvrdio da tuženik interno propisuje obvezu naplate naknade za obradu kreditnog zahtjeva isključivo sukladno Odluci o Tarifi naknada. Dokumentacija pokazuje da se naknada obračunava u fiksnom postotku (npr. 1% od iznosa kredita) te da se plaćanje provodi automatski nakon odobrenja kredita, bilo iz sredstava kredita ili vlastitih sredstava

klijenta. Ovom ispravom je potvrđeno da tuženik predviđa naplatu ovih troškova na temelju unaprijed zadanih parametara, bez specifikacije strukture stvarnih operativnih ili materijalnih troškova za konkretnog korisnika kredita.

11. Analizom izvedenih dokaza u smislu odredbe članka 8. Zakona o parničnom postupku („Narodne novine“, broj: 53/91, 91/92, 58/93, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 02/07, 84/08, 96/08, 123/08, 57/11, 148/11, 25/13, 89/14, 70/19, 80/22, 114/22, 155/23; dalje: ZPP) kao i rezultata cjelokupnog raspravljanja ovaj sud nalazi da je tužbeni zahtjev tužitelja osnovan.
12. Predmet spora je zahtjev tužitelja da sud (1) utvrdi ništetnom odredbu članka 2. Ugovora o namjenskom kreditu broj: 3208424221 sklopljenog dana 15. veljače 2007. godine te da mu tuženik (2) isplati naplaćeni iznos naknade za obradu kredita i naknade za uvećanu otplatu kredita, jer tužitelj tvrdi da se radi o nepoštenoj ugovornoj odredbi kojom je povrijeđeno njegovo potrošačko pravo. Dakle, sporno je među strankama je li predmetna odredba ugovora ništetna i nepoštena, ima li tužitelj status potrošača u smislu relevantnih propisa, je li se o spornoj odredbi pojedinačno pregovaralo, te ima li tužitelj pravo na isplatu naplaćenog iznosa na ime ulazne i izlazne naknade sa zakonskom zateznom kamatom.
13. Člankom 59. Zakona o zaštiti potrošača ("Narodne novine", broj 96/03.) propisano je: "Ugovor o potrošačkom zajmu mora sadržavati podatke potrebne za identifikaciju ugovora, odredbe o uvjetima pod kojima se zajam odobrava, a poglavito (...) odredbu o troškovima koji se u vrijeme sklapanja ugovora naplaćuju te pretpostavkama pod kojima se ti troškovi mogu promijeniti (...)."
14. Člankom 81. Zakona o zaštiti potrošača propisano je: (1) Ugovorna odredba o kojoj se nije pojedinačno pregovaralo smatra se nepoštenom ako, suprotno načelu savjesnosti i poštenja, uzrokuje značajnu neravnotežu u pravima i obvezama ugovornih strana na štetu potrošača. (2) Smatra se da se o pojedinoj ugovornoj odredbi nije pojedinačno pregovaralo ako je ta odredba bila unaprijed formulirana od strane trgovca te zbog toga potrošač nije imao utjecaja na njezin sadržaj, poglavito ako se radi o odredbi unaprijed formuliranoga standardnog ugovora trgovca. (3) Činjenica da se o pojedinim aspektima neke ugovorne odredbe, odnosno o pojedinoj ugovornoj odredbi pojedinačno pregovaralo ne utječe na mogućnost da se ostale odredbe tog ugovora ocijene nepoštenima, ako cjelokupna ocjena ugovora ukazuje na to da se radi o unaprijed formuliranom standardnom ugovoru trgovca. (4) Ako trgovac tvrdi da se o pojedinoj ugovornoj odredbi u unaprijed sastavljenom standardnom ugovoru pojedinačno pregovaralo, dužan je to dokazati.
15. Dakle, na tuženiku je teret dokazivanja da je s tužiteljem pojedinačno pregovarao o naknadi za obradu kredita i visini te naknade. Međutim, tijekom ovog postupka tuženik to nije dokazao, već iz predmetne odredbe Ugovora o kreditu proizlazi da se radi o standardnoj stipulaciji ugovora koja sadrži odredbu prema kojoj se tužitelj obvezuje prilikom isplate kredita platiti banci naknadu.
16. Ispitujući status tužitelja, sud je utvrdio da tužitelj u ovom pravnom odnosu ima status potrošača u smislu relevantnih odredbi Zakona o zaštiti potrošača. Naime, iz iskaza tužitelja proizlazi da je kredit podigao radi izgradnje obiteljske kuće, dakle kao fizička osoba koja sklapa pravni posao u svrhe koje nisu namijenjene njegovoj gospodarskoj niti profesionalnoj

- djelatnosti. Tuženik s druge strane nije ponudio niti jedan dokaz kojim bi doveo u sumnju ovakvu prirodu kredita.
17. Prema članku 295. Zakona o obveznim odnosima ("Narodne novine", broj 35/05., 41/08., 125/11., 78/15. i 29/18. – dalje ZOO) opći uvjeti ugovora su ugovorne odredbe sastavljene za veći broj ugovora koji jedna ugovorna strana (sastavljač) prije ili u trenutku sklapanja ugovora predlaže drugoj ugovornoj strani, bilo da su sadržani u formalnom (tipskom) ugovoru bilo da se na njih ugovor poziva, opći uvjeti ugovora dopunjuju posebne pogodbe utvrđene među ugovarateljima u istom ugovoru i u pravilu obvezuju kao i ove.
  18. Slijedom navedenoga, ovaj sud zaključuje da se o odredbama akata kreditora koji reguliraju materiju kreditiranja koji su sadržani u samom ugovoru, po prirodi stvari i ne može pojedinačno pregovarati, a što znači da se nije moglo niti pojedinačno pregovarati o spornoj odredbi Ugovora. Budući da iz predmetnog Ugovora proizlazi da ga je prethodno pripremio tuženik, odnosno da se radi o tipskom ugovoru, to je očito da se o odredbama tog ugovora nije pojedinačno pregovaralo, a niti je tužitelj mogao pojedinačno pregovarati.
  19. S obzirom na to da je tužitelj na temelju članka 2. Ugovora o namjenskom kreditu broj: 3208424221 platio tuženiku naknade čiju je visinu tuženik unaprijed odredio pozivajući se na svoju Odluku o Tarifi naknada, a bez dokazivanja stvarnih troškova za konkretno pružene usluge, očito je da je takva odredba prouzročila značajnu neravnotežu u pravima i obvezama ugovornih strana na štetu potrošača – tužitelja. To znači da je navedena odredba nepoštena primjenom članka 81. stavka 1. Zakona o zaštiti potrošača (ZZP/03), koji je bio na snazi u vrijeme sklapanja ugovora, te ništetna u smislu članka 87. stavka 1. istog Zakona. Slijedom navedenoga, sud je prihvatio tužbeni zahtjev i utvrdio da je ništetan navedeni članak u dijelu u kojem je ugovorena obveza plaćanja svih naknada i troškova sukladno Tarifi tuženika.
  20. Kako je odredba čl. 2. predmetnog Ugovora o kreditu ništetna, ista se među strankama ne može primijeniti i tuženik nema pravo na naplatu svog potraživanja na temelju takve ugovorne odredbe. Sukladno članku 323. stavku 1. Zakona o obveznim odnosima (ZOO), tuženik je dužan vratiti tužitelju ono što je primio po osnovi koja je utvrđena ništetnom. Slijedom toga, tužitelj ima pravo na povrat ukupno naplaćenih iznosa na ime ulazne naknade (obrada zahtjeva) i izlazne naknade (uvećana otplata) u ukupnom iznosu od 575,95 EUR.
  21. Visina tražbine utvrđena je prema dopisu tuženika od 17. travnja 2025. godine (Uredbeni broj: 279/25), u kojemu je banka potvrdila da je na ime naknade za obradu kreditnog zahtjeva naplaćen iznos od 2.579,48 HRK dana 28. veljače 2007. godine, dok je na ime naknade za uvećanu otplatu kredita naplaćen iznos od 1.760,00 HRK dana 12. srpnja 2011. godine. Navedeni iznosi u kunama, preračunati prema fiksnom tečaju konverzije, odgovaraju ukupnom iznosu od 575,95 EUR. Tuženik tijekom postupka nije osporavao visinu potraživanja ukoliko ona proizlazi iz podataka dostavljenih od same banke, što je razvidno iz zapisnika s ročišta od 10. lipnja 2026. godine na kojemu je utvrđeno da tuženik ne osporava visinu ako isplaćeni iznos proizlazi iz dostavljene dokumentacije.
  22. Neosnovan je prigovor zastare, jer je člankom 328. Zakona o obveznim odnosima propisano da se pravo na isticanje ništetnosti ne gasi, pa ne može

zastarjeti zahtjev tužitelja kojim traži utvrđenje ništetnosti dijela članka 2. Ugovora o namjenskom kreditu broj: 3208424221. U odnosu na zahtjev za isplatu, ističe se da se radi o restitucijskom zahtjevu te je na sjednici Građanskog odjela Vrhovnog suda Republike Hrvatske održanoj 30. siječnja 2020. zauzeto pravno shvaćanje broj: Su-IV-47/2020. Prema tom shvaćanju, zastarni rok u slučaju restitucijskog zahtjeva, prema kojem su ugovorne strane dužne vratiti jedna drugoj sve ono što su primile na temelju ništetnog ugovora, odnosno u slučaju zahtjeva iz članka 323. stavak 1. ZOO-a, počinje teći od dana pravomoćnosti sudske odluke kojom je utvrđena ili na drugi način ustanovljena ništetnost ugovora ili pojedinih njegovih odredbi, a što je u konkretnom slučaju donošenjem ove presude.

23. Vezano za navode tuženika koji se poziva na presudu Suda EU u predmetu C-621/17 (Gyula Kiss), ističe se da ista ne mijenja zaključak ovog suda. Iako banka načelno nije dužna u samom ugovoru detaljno navesti strukturu svakog pojedinog troška, ona je i dalje dužna postupati u skladu s načelom savjesnosti i poštenja. U konkretnom slučaju, naplata naknade u fiksnom postotku od iznosa kredita, bez ikakve poveznice sa stvarno pruženom uslugom i bez transparentnog objašnjenja tužitelju o tome što ta naknada pokriva, uzrokuje znatnu neravnotežu u pravima i obvezama na štetu potrošača, što takvu odredbu čini nepoštenom.“
24. Što se tiče zateznih kamata, sud prihvaća zahtjev tužitelja da one teku od dana naplate naknada (28. veljače 2007. za ulaznu naknadu i 12. srpnja 2011. za naknadu za uvećanu otplatu), jer se tuženik, kao strana koja je nametnula ništetnu odredbu bez mogućnosti pregovaranja, smatra nepoštenim stjecateljem u smislu članka 1115. ZOO-a. Naime, kada se vraća ono što je stečeno bez osnove, zatezne kamate teku od dana stjecanja ako je stjecatelj bio nepošten, a u potrošačkim sporovima banka se smatra nepoštenim stjecateljem od trenutka naplate iznosa temeljem odredbe koju je sama unaprijed formulirala i za koju je naknadno utvrđena ništetnost.
25. Odluka o troškovima postupka temelji se na članku 154. stavku 1. ZPP-a. Troškovi su priznati prema troškovniku tužitelja i Tarifi o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika: sastav tužbe od 08.05.2025. u iznosu od 200,00 EUR (Tbr. 7. toč. 1. Tarife), sastav obrazloženog podneska od 30.09.2025. u iznosu od 200,00 EUR (Tbr. 8. toč. 1. Tarife), zastupanje na ročištu 13.04.2026. u iznosu od 200,00 EUR (Tbr. 9. toč. 1. Tarife), zastupanje na ročištu 10.06.2026. u iznosu od 200,00 EUR (Tbr. 9. toč. 1. Tarife), zastupanje na ročištu za objavu u iznosu od 100,00 EUR (Tbr. 9. toč. 3. Tarife), pribava isprava/dopis tuženiku 11.04.2025. u iznosu od 50,00 EUR (Tbr. 37. toč. 1. Tarife), sudske pristojbe na tužbu (13,27 EUR) i presudu (13,27 EUR), što ukupno iznosi 976,54 EUR.

Slavonski Brod, 13. srpnja 2026.

Sutkinja

Miranda Gavrić Jularić

UPUTA O PRAVNOM LIJEKU: Protiv ove presude dozvoljena je žalba u roku od 15 dana od dana primitka iste. Žalba se podnosi putem ovog suda na Županijski sud.

DNA:

1. tužitelj po punomoćniku
2. tuženik po punomoćniku

Broj zapisa: **9-3088a-a9bed**

Kontrolni broj: **0cfc5-29e3b-d3a3f**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski sud u Slavonskom Brodu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.